

متن پرسش

سلام استاد ارجمند: سه فقره سوال از محضر جنابعالی دارم: ۱. استاد بنده ان شاءالله تعالی بنا دارم که در کنار سیر مطالعاتی جنابعالی که پیش تر آغاز نمودم، به تدبر در قرآن و روایات بپردازم، خب از طرفی حضرتعالی هم تفاسیر سوره های زیادی را شرح دادید، به نظر شما مستقیماً تفسیر المیزان را با همان شیوه ی که در جزوه مربوطه مرقوم نمودید را شروع کنم یا تفسیر حضرتعالی را؟ کتب روایی و نهج البلاغه را چگونه آغاز کنم؟ ۲. استاد بارها ما شنیدم که یکی از دلایل عدم پذیرش ولایت حضرت امیرالمومنین علی علیه السلام «شوخی های» این امام همام علیه سلام بوده است، لطف کنید مشخصاً توضیح دهید که فلسفه شوخی های زیاد امیرالمومنین سلام الله علیه چه بوده، تا ان شاءالله ما شیعیان هم از آن منظر اهل مزاح با مردم باشیم؟ ۳_استاد ساعات خواب معصومین سلام الله علیهم مشخصاً چگونه بوده است تا ما انسان ها هم همان سیره مبارک را دنبال کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- بعد از استماع حدود ۱۰۰ جلسه صوت «تبیین و تفسیر» سوره‌هایی مثل شوری و اعراف و احزاب، خوب است به همان روشی که عرض شد به تفسیر المیزان رجوع شود. و در مورد روایت، «اصول کافی» و «تحف‌العقول» را پیشنهاد می‌کنم. و در مورد نهج‌البلاغه، استماع عرایضی که شده است، خوب است که دنبال شود ۲- در این‌که مولایمان انسان گشاده‌رویی بودند تا صولت و هیبت‌شان، افراد را مرعوب نکند؛ حرفی نیست ولی این‌که بگویند چون علی خیلی شوخ‌طبع است برای حاکمیت جهان اسلام مفید نیست؛ این بهانه‌ی باندهای سیاسی سقیفه‌سازان بود که از خیلی قبل برایش برنامه‌ریزی کرده بودند. و مرحوم دکتر عبدالفتاح عبدالمقصود در کتاب «امام علی» علیه‌السلام متذکر آن شده است ۳- ظاهراً سیره‌ی آن بزرگان آن است که بعد از نماز عشاء به خواب می‌رفتند و نیمه‌شبان برای عبادت بیدار می‌شدند. موفق باشید